

# Lokes Ordstrid eller Øges Gilde

Øge som også kaldtes Gymer, havde lavet Øl til Aserne, da han havde fået den store Kedel, som nu er fortalt. Til dette Gæstebud kom Odin og Frigg, hans hustru. Thor kom ikke, thi han var på Østfart; Siv, Thors Hustru, var der; ligeså Brage og hans Hustru Idun. Ty var der; han var énhåndet; Fenrisulven sled hans Hånd af ham, da den var bunden. Der var Njörd og hans Hustru Skade, Frey og Frøja, Odins Søn Vidar. Loke var der og Frejs Tjenere, Byggve og Bøla. Der var mange Aser og Alfer.

Øge havde to Tjenere, Fimafeng og Elde; der var lysende Guld istedetfor Ildslis; Øllet bar sig selv frem, og der var fredhelligt. Man roste meget Øges Tjeneres Flinkhed; det kunde Loke ikke høre på og dræbte Fimafeng. Da rystede Aserne deres Skjolde og opløftede et Råb mod Loke og jog ham ud i Skoven, men selv satte de sig til at drikke. Loke kom tilbage og traf Elde udenfor; til ham sagde Loke:

1.  
Sig du mig, Elde!  
för du et eneste  
Fjed går frem:  
Hvad Tale derinde  
ved Øllet føre  
Sejrgudernes Sønner?

Elde.

2.  
Om deres Våben de dömmе  
og om Dåd i Kamp,  
Sejrgudernes Sønner.  
Af Aser og Alfer,  
som her inde ere,  
er ingen i Ord din Ven.

Loke.

3.  
Ind vil jeg gå  
i Øges Haller  
på den Svir at se;  
Skælden og onde Ord  
bringer jeg Asernes Sønner  
og blander dem Mén i Mjøden.

Elde.

4.  
Véd du, at om ind du går  
i Øges Haller  
på den Svir at se,  
og øser Spot  
over alle de hulde Aser,  
så tørre de det af på dig selv.

Loke.

5.  
Véd du det, Elde!  
at om vi to skulle  
med Smædeord skændes,  
da skal du få  
fuldtop af Gensvar,  
om formeget du mæler.

Derpå dik Loke ind i Hallen, men da de,  
som var der, så, hvo der var kommen  
ind,  
tav de alle.

Loke.

6.  
Tørstig jeg her  
til Halen kom  
-lang Vej jeg vandred-  
for Aser at bede,  
om én mig vil unde  
en Drik af den dyre Mjød.

7.  
Hvi tie I, Guder!  
og sidde så tvært?  
Har jert Mæle I mistet?  
Giv mig Sæde  
og Plads ved Gildet,  
eller viser mig væk.

Brage.

8.  
Plads ved Gildet  
og Sæde dig give  
Aserne aldrig.  
Vel vide Aser,  
hvem de ville  
Gammen ved Gildet give.

# Lokes Ordstrid eller Øges Gilde

Loke.

9.  
Husker du, Odin!  
da vi i årle Tider  
blandede Blod sammen?  
Aldrig vilde  
Øl du smage,  
når ej for os begge det bares.

Odin.

10.  
Rejs dig da, Vidar!  
og lad Ulvens Fader  
være Gæst ved Gildet,  
at ikke Loke  
os laste skal  
her i Øges Hal.

Da stod Vidar op og skænkede for Loke,  
men  
for Loke drak, hilste han på Aserne:

11.  
Hil eder, Aser!  
Hil jer, Asynjer!  
og alle hellige Guder!  
undtagen den ene As,  
som sidder derinde  
på Bænken, Brage.

Brage.

12.  
Hest og Sværd  
vil jeg dig skænke;  
så bøder dig Brage med gods,  
at ej du skal Aser  
Avind gælde.  
Væk ej Gudernes Vrede.

Loke.

13.  
Hest og Armringe --  
altid du monne  
tilbegge trænge, Brage!  
Af Aser og Alfer,  
som er herinde,  
er du mest fejt i Fare  
og mest sky for Skud.

Brage.

14.  
Jeg véd, at om ude jeg var,  
mens nu jeg mon være  
inde i Øges Hal,  
da bar jeg dit Hoved  
i min Hånd;  
helt lidt, må du tro, er det løjet.

Loke.

15.  
Djærv er du i Sædet;  
sligt skal du ej gøre,  
Brage Bænkepryder!  
Gå du og hug,  
hvis vred du er.  
Den kække agter intet.

Idun.

16.  
Jeg beder dig, Brage!  
ved vore Börn  
og alle de elskede Sønner,  
at ej Loke du ægger  
med lastende Ord  
her i Øges Hal.

Loke.

17.  
Ti du, Idun!  
Du er af alle Kvinder  
den mest Mandlystne;  
du favned i hvide,  
velvaskede Arme  
din Broders Bane.

Idun.

18.  
Ej ægger jeg Loke  
med lastende Ord  
her i Øges Hal.  
Jeg vil dæmpe Brage,  
thi Drikken ham hidser;  
ej vil jeg, at I kæmpe i Vrede.

Gevjon.

19.  
Hvi vil to Aser  
i Hal her inde  
skændes med sårende Ord?  
Ej véd Loft,  
at legen blir ham hård;  
ham hade alle Guder.

# Lokes Ordstrid eller Øges Gilde

Loke.

20.  
Ti du, Gevjon!  
Derom vil jeg tale,  
hvordan til Lyst dig lokked  
den hvide Svend,  
da han Smykket dig gav;  
han lå nok fast i din Favn.

Odin.

21.  
Vild er du, Loke!  
og uden Vid,  
om Gevjons Vrede du vækker.  
thi Slægters Skæbne  
tilfulde jeg tror hun skønner  
så sikkert, som jeg selv.

Loke.

22.  
Ti du, Odin!  
Aldrig forstod du  
at dømme Mændenes Dåd.  
Ofte de sløvere  
Sejr du gav,  
skönt ej du det skulde.

Odin.

23.  
Véd du, om de sløvere  
Sejr jeg gav,  
skönt ej jeg det skulde:  
under Jord du var  
i otte Vintre,  
en komalkende Kvinde;  
der har du Afkom avlet.  
Så usselt et Væsen du var.

Loke.

24.  
Men du drev Sejd  
på Samsø,  
sysled med Gift som Gyger;  
lig en Troldmand du for  
over Folket hen;  
så usselt et Væsen du var.

Frigg.

25.  
Aldrig I skulde  
om eders Skæbne  
sige Sagn til Mænd,  
hvad i årle Oldtid  
I to Aser virked.  
Mænd skal ej tale om svundne Tider.

Loke.

26.  
Ti du, Frigg!  
Du er Fjörgyns Datter;  
altid du mandlysten er.  
Ve og Vile  
lod du, Vidres Hustru!  
begge ved Barm dig hvile.

Frigg.

27.  
Véd du, at om her jeg havde  
i Øges Hal  
slig Søn som Balder,  
da kom du ej ud  
fra Asers Sønner;  
da blev du Spotter vel slagen.

Loke.

28.  
Vil du, Frigg!  
høre endnu flere  
af mine onde Idrætter?  
Det råder jeg for,  
at ej du ser ride  
Balder siden til Sale.

Frøja.

29.  
Gal er du, Loke!  
at om jer lede  
Færd du fortæller.  
Vel tror jeg, at Frigg  
al Skæbne véd,  
skönt hun ej selv den siger.

Loke.

30.  
Ti du, Frøja!  
Fuldtvel jeg dig kender;  
ej er du fattig på Fejl.  
Aser og Alfer,  
som ere her inde,  
have alle din Elskov nydt.

Frøja.

31.  
Falsk er din Tunge;  
jeg tror, at snart  
den dig Vanheld vil volde.  
Vrede er dig Aser  
og vrede Asynjer;  
ynkelig bliver din Udgang.

# Lokes Ordstrid eller Øges Gilde

Loke.

32.  
Ti du, Frøja!  
du falske Hex!  
Af Men er der meget ved dig,  
siden de blide Guder  
traf dig hos din Broder.  
Da blev du forfærdet, Frøja!

Njörd.

33.  
Ej er det et Under,  
om Kvinder få Ægtemænd  
eller vinder sig Venner,  
men Under det er, at den usle  
As er kommen herind.  
Fordum fødte han Börn.

Loke.

34.  
Ti du, Njörd!  
En Tid mod Øst  
du sendtes som Gidsel til Guder,  
og Hymes Møer  
brugte din Mund til Trug,  
hvergang de lod deres Vand.

Njörd.

35.  
Det er mig en Trøst,  
at da langthen jeg drog,  
sendt som Gidsel til Guder,  
da avled jeg en Søn,  
som ingen hader;  
en Ædling han tykkes blandt Aser.

Loke.

36.  
Stop nu, Njörd!  
og styr din Tale;  
ej længer skjules det skal  
Med din Søster  
du avled den Søn.  
Dog er han ej værre, end man vented.

Ty.

37.  
Frey er den bedste  
af bolde Ryttere  
i Asernes gårde.  
Ej bedrøver han Mø  
eller Mands Kvinde  
og løser af Lænker alle.

Loke.

38.  
Ti du, Ty!  
Du turde vel aldrig  
kæmpe en Kamp med tvende.  
Det er om din højre  
Hånd jeg vil tale;  
fra din Arm sled Fenre den af.

Ty.

39.  
Hånd mig fattes;  
dig fattes Fenre;  
begges Savn er svart.  
Ej har Ulven det bedre,  
som i Bånd  
skal bie på Ragnarok.

Loke.

40.  
Ti du, Ty!  
Tænk på din Hustru;  
til den Søn, hun fik, var jeg Fader.  
Aldrig du arme  
fik Alen eller Penge  
til Bøde for Brøden.

Frey.

41.  
Ulv ser jeg ligge  
ved Åens Munding,  
til Guder forgå.  
Snart skal du også  
bindes, om ej du nu tier,  
du onde Uheldstifter.

Loke.

42.  
For Guld du købte  
Gymes Datter  
og skænked bort dit Sværd,  
men når Muspels Sønner  
over Mörkved ride,  
véd du ej, Stakkell, hvormed du vil slå.

Byggve.

43.  
Om Slægt jeg ejed  
som Ingunar Frey  
og sad så højt i Hal,  
mindre end Marv  
jeg dig maled, du Ménkrage!  
Hvert Lem i dit legem jeg brød.

# Lokes Ordstrid eller Øges Gilde

Loke.

44.  
Hvo er den lille,  
som jeg ser logre  
og snappe Smuler og slikke?  
Altid ved Freys  
Ører du er,  
og ved Kværn du klynker.

Byggve.

45.  
Byggve jeg hedder;  
Guder og Helte  
give mig Ros for min Raskhed.  
Her er det min Ros,  
at Hrofts Sønner  
alle drikke Øl sammen.

Loke.

46.  
Ti du, Byggve!  
aldig var du bold  
til at dele Mad blandt Mænd.  
I Bænkenes Strå  
var du svær at finde,  
når Kæmper yppede Kiv.

Hejmdal.

47.  
Drukken er du, Loke!  
Drikken tog dit Vid.  
Lad dog af, Loke!  
thi altformegen Drik  
volder altid en Mand  
at han ej sandser, hvad han siger.

Loke.

48.  
Ti du, Hejmdal!  
I årle Tider  
et ledt Liv dig bestemtes.  
Med våd Ryg  
må du altid vente  
og våge, du Guders Vogter.

Skade.

49.  
Kåd du er, Loke!  
men ej længe sådan  
skal du lege med løs Hale,  
thi til Klippens Ås  
skulle Aser dig binde  
med Reb af den rimkolde Söns Tarme.

Loke.

50.  
Véd du, at om til Klippens Ås  
Aser mig binde  
med Reb af den rimkolde Söns Tarme,  
så var jeg den første  
til blodig Færd,  
dengang vi Thjasse tog.

Skade.

51.  
Og var du den første  
til blodig Færd,  
dengang I Thjasse tog,  
da skal fra mine Gårde  
og fra mine Vange  
altid kolde Råd dig komme.

Loke.

52.  
Lindere i din Tale  
var du mod Løvøs Søn,  
da du lod til dit Leje mig byde.  
Sligt må vi nævne,  
når ret vi skulle  
opregne alle vore Lyder.

Da gik Siv frem og skænkede Mjød for  
Loke i Sølvbægeret og sagde:

53.  
Hil dig nu, Loke!  
og hold ved Sølvkalken;  
af Fortids Mjød er den fuld.  
Lad hende ene være  
blandt Asernes Sønner  
uden Lyde og Last.

Han tog ved Hornet og drak.

Loke.

54.  
Om du det var,  
var ene du  
kydsk og knibsk mod Mænd.  
En jeg dog véd,  
så vidt jeg tror  
der brød Hlorrides Ægteskab;  
og det var den lumske Loke.

# Lokes Ordstrid eller Øges Gilde

Bøla.

55.  
Fjældene skælve;  
på Rejsen sig skynder  
fra Hjemmet Hlorride.  
Han skaffer Fred  
for den frække Spotter,  
som ægger Aser og Mænd.

Loke.

56.  
Ti du, Bøla!  
du er Byggves Kvinde,  
og megen Men er der ved dig.  
Et værre Utyske  
kom aldrig til Asers Sønner;  
helt skiden du er, du Skøge!

Da kom Thor til og sagde:

57.  
Ti, du fejge Vætte!  
På dig skal min vældige Hammer  
Mjölne Munden stoppe.  
Dit Hoved jeg hugger  
af din Hals;  
så er med dit Liv det ude.

Loke.

58.  
Jordens Søn  
i Salen er kommet;  
hvi skælder så skrappt du, Thor?  
Da er du ej så kæk,  
når med Ulv du skal kæmpe,  
og han sluger Sejrfader helt.

Thor.

59.  
Ti, du fejge Vætte!  
På dig skal min vældige Hammer  
Mjölne Munden stoppe.  
Op jeg dig kaster  
ad Øster til,  
og ingen skal se dig siden.

Loke.

60.  
Om dine Rejser mod Øst  
skulde du aldrig  
mæle til Mænd,  
siden du sad på Hug  
i Handskens Tommeltot;  
da tyktes du ej at være Thor.

Thor.

61.  
Ti, du fejge Vætte!  
På dig skal min vældige Hammer  
Mjölne Munden stoppe.  
Med højre Hånd  
jeg dig hugger med Hrunghes Bane,  
så at hvert Ben i dig brydes.

Loke.

62.  
Jeg tænker, jeg skal leve  
så lang en Tid,  
om du end hoder med Hammer.  
Skrappe tyktes dig  
Skrymes Remme.  
Ej mægted du nå den Mad;  
af Sult den stærke forsmægted.

Thor.

63.  
Ti, du fejge Vætte!  
På dig skal min vældige Hammer  
Mjölne Munden stoppe.  
Hrunghes Bane  
til Hel skal dig sende  
langt under Liggærden ned.

Loke.

64.  
Til Aser jeg sagde,  
til Asers Sønner jeg sagde  
alt, hvortil min Hu mig hidsed.  
For dig ene  
jeg ud vil gå;  
jeg véd vel, at du slår.

65.

Øl laved du, Øge!  
men aldrig siden  
skal Gilde du gøre.  
Over alt dit Eje,  
som er her inde,  
Lue lege  
og brænde dig på din Bag

# Lokes Ordstrid eller Øges Gilde

Men efter dette skjulte Loke sig i Frånangs Fos i en Lakses Lignelse; der tog Aserne ham; han lå da bunden med sin Söns Nares Tarme, men hans Sön Narve blev til en Ulv. Skade tog en Edderorm og fæstede den op over Lokes Ansigt; fra den dryppede Edder. Sigyn, Lokes Hustru sad der og holdt en Skål under Giften, men når Skålen var fuld, bar hun Giften ud, og imidlertid dryppede Giften på Loke. Da for det sådan i ham, at al Jorden skælvede deraf. Det kaldes nu Jordskælv.

---

19. Loft = Loke.

39. Ulven Fenre er Sön af Loke og Angerbode.